

Dosar nr.
COD OPERATOR 3074
CONFIDENTIAL
DATE CU CARACTER PERSONAL

ROMÂNIA
TRIBUNALUL NEAMȚ
SECȚIA I CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE:

ASISTENT JUDICIAR:

ASISTENT JUDICIAR:

GREFIER:

Pe rol se află soluținarea cererii de chemare în judecată formulată de **reclamanta** în contradictoriu cu **pârâta** reprezentată prin Primar, jud. Neamț, având ca obiect *litigiu de muncă-calcul drepturi salariale*.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat conform dispozițiilor art. 231 alin. 4 Cod procedură civilă.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns avocat pentru reclamantă, lipsă fiind pârâta.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care;

- obiectul cauzei – litigiu de muncă – *calcul drepturi salariale*, scutit de plata taxei de timbru;

- stadiul procesual – fond, primul termen de judecată;

- procedura de citare este legal îndeplinită;

- s-a depus la dosar, prin compartimentul arhivă al instanței, la data de 06.08.2024, răspuns la întâmpinare formulat de reclamantă,

- *alte aspecte procesuale* - în urma verificărilor efectuate în sistemul ECRIS pentru primul termen de judecată de astăzi, s-a constatat că nu există alte dosare formate ca urmare a unor cereri formulate de aceleași părți, împotriva acelorași persoane și având același obiect ca în prezenta cauză, drept pentru care s-a întocmit referatul anexat, în conformitate cu dispozițiile art.107 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Instanța se declară competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză în temeiul art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă raportat la art.269 Codul muncii.

Apărătorul reclamantei depune la dosar adresa nr. _____ emisă de Direcția de Sănătate Publică a județului _____ adresată reclamantei și chitanța privind onorariul de avocat.

Instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept referitoare la acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, dacă se acordă și asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ teritoriale sau numai celor angajați într-o unitate sanitară și suspendarea cauzei până la soluținarea acesteia, așa cum a pârâta prin întâmpinare.

Avocat

pentru reclamantă arată că și-a exprimat opinia față de

sesizarea solicitată de pârâtă, prin răspunsul la întâmpinare depus la dosar la fila 43. Apreciază că se impune a fi respinsă cererea pârâtei, aceasta încearcă tergiversarea cauzei și solicită a se avea în vedere că asistenții medicali comunitari sunt salariați conform Anexei II din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, pârâta stabilindu-i reclamantei salariul chiar potrivit acestei anexe, dar indemnizația de de lei care se acordă asistenților medical salariați conform acestei anexe refuză să o achite, invocând tot felul de motive.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și pe cererea de suspendare.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: *„Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *„necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (. ..) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (. ..) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiețeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.”*

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului: „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (..) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Instanța opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 Cod procedură civilă, întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care fac obiectul prezentei cauze.

Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț, la data de _____, sub nr. _____, reclamanta _____ a chemat în judecată _____ și a solicitat următoarele:

- anularea Deciziei nr. _____ și-obligarea pârâtei la:
- stabilirea în favoarea mea a dreptului de natură salarială reprezentat de indemnizația lunară în quantum brut de _____ lei și achitarea acesteia lunar de la data devenirii executorie a hotărârii judecătorești
- achitarea unei despăgubiri egală cu indemnizația de _____ lei lunar, aferentă perioadei _____ și până la data la care se va pune în executare hotărârea judecătorească, sumă actualizată la data plății, cu rata inflației
- achitarea cheltuielilor de judecată ocazionate cu soluționarea cauzei.

În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat, că este angajată din anul _____ ca asistent medical comunitar în cadrul _____, pe un post în afara numărului de posturi al aparatului de specialitate al primarului.

Conform art. 13 alin. 1 din O.U.G. nr. 18/2017-privind asistența medicală comunitară, finanțarea cheltuielilor de personal pentru această categorie de salariați este asigurată din transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale, prin bugetul Ministerului Sănătății-

Salarizarea asistentului medical comunitar se realizează conform cap. II Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017-salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Odată cu adoptarea și intrarea în vigoare a O.G. nr. 42/2023 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative, asistenții medicali salariați potrivit Anexei nr. II din Legea nr. 153/2017 primesc o singură indemnizație lunară în quantum brut de _____ lei:

Pârâta nu a pus în aplicare dispozițiile legale care îi dădeau dreptul reclamantei la indemnizația lunară în quantum brut de _____ lei, cu toate că avea această obligație, găsind tot felul de motive, care au condus la eludarea, timp de aproape un an de zile a unei norme obligatorii.

Solicitând angajatorului să se conformeze nu a primit niciun răspuns până în luna _____, când a fost emisă Dispoziția nr. _____, prin care a fost respinsă cererea sa, fiind invocate mai multe motive.

În motivarea deciziei de respingere, pârâta a invocat un alt temei de drept (O.U.G. nr. 63/2023-pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul

fiscal) decât cel care a acordat dreptul tuturor asistenților medicali, indiferent de locul de muncă și anume O.G. nr. 42/2023 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

De asemenea au fost preluate justificările din raportul întocmit de compartimentul de specialitate din cadrul aparatului de specialitate al primarului, respectiv:

- că își desfășoară activitatea în cadrul ca angajata a și nu ca angajatei a unei unități sanitare

- comuna nu face parte din instituțiile care intra sub incidența Ordinului Ministerului Sănătății/Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 791/3301/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3 ind 1 alin. (l) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

- nu a depus declarația care intră sub incidența art. 3 alin. 4 din Ordinul Ministerului Sănătății/Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 791/3301/2023;

Argumentele nu au nicio legătură cu situația în care se regăsește ca asistent medical comunitar la nivelul comunei și sunt doar subterfugii ale angajatorului de a eluda dispozițiile legale care sunt imperative și nu lasă loc de interpretări.

Reclamanta mai arată că, așa cum se poate observa din textul actului normativ, nu există nicio prevedere care să condiționeze acordarea indemnizației lunare brute de lei, de activitatea într-o unitate sanitară, așa cum în mod incorect pârâta și-a motivat Decizia nr.

Singura condiționare impusă de prevederea legală este aceea ca, asistentul medical, să fie salarizat conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017-salarizarea personalului plătit din fonduri publice, condiție îndeplinită.

Cu toate acestea, pârâta, prin Decizia nr. , a dispus respingerea solicitării sale și motivat de „neîndeplinirea condițiilor prevăzute de Ordinul MS/CNAS nr. nr. 791/3301/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3^A1 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017”

Nu există în textul actului normativ o prevedere care să condiționeze acordarea indemnizației de lei de activitatea într-o unitate sanitară, așa cum în mod incorect s-a motivat Decizia nr. , singura condiționare fiind aceea de a fi salarizat conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017-salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Totodată, nici legătura cu dispozițiile Ordinului MS/CNAS nr. nr. 791/3301/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3^A1 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 nu are susținere, întrucât aceste prevederi sunt incidente doar unităților sanitare finanțate de Casa de Asigurări de Sănătate.

Ori, cheltuielile salariale aferente asistentei medicale comunitare sunt în sarcina bugetului de stat, astfel că, nici măcar nu afectează în vreun fel bugetul autorității publice locale.

Mai mult decât atât, o altă dovadă a interpretării eronate a dispozițiilor legale de către pârâta, este și aceea că asistenții medicali comunitari angajați la nivelul altor U.A.T.-uri, au beneficiat și beneficiază de indemnizația lunară de lei.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, și suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii referitoare la acordarea indemnizației de lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ teritoriale și nu într-o unitate sanitară, în aplicarea și interpretarea prevederilor art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare și art. 3 alin. (4) din Ordinul nr. 791/3301/2023 al Ministerului Sănătății/Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind

stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Cu privire la anularea Dispoziției Primarului nr. din solicită respingerea, pentru următoarele considerente:

Prin adresa Cabinetului Ministrului Sănătății nr. din /Ministerului Sănătății nr. înregistrată la Direcția de Sănătate Publică sub nr. privind precizările pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative din domeniul sănătății și în domeniul fiscal, se precizează că:

“Referitor la indemnizația acordată în conformitate cu prevederile art. 3¹ alin. (I) lit. f) și g), de indemnizația de 500 de lei prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) beneficiază persoanele care ocupă funcția de asistent medical și altele similar, precum și funcțiile asimilate în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, cu modificările și completările ulterioare, personal medico sanitar salarizat potrivit anexei nr. II din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, de indemnizațiile prevăzute în actul normativ sus menționat, beneficiază personalul medico-sanitar și auxiliar-sanitar care îndeplinește condițiile de acordare și este salarizat în conformitate cu anexa nr. II-Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate și Asistență Socială» la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”

Petenta a solicitat indemnizația de lei, atașând cererii sale și adresa Cabinetului Ministrului Sănătății nr. . Mai arată despre condițiile de acordare a acestei indemnizații că au fost stabilite prin Ordinul nr. 791/3301/2023 al Ministerului Sănătății. Potrivit art. 3 alin. (4) din Ordinul nr. 791/3301/2023 al Ministerului Sănătății/Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, *„pentru a putea beneficia de indemnizațiile prevăzute la art. 3¹ alin. (i) Ut. f) și s) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, fiecare dintre persoanele beneficiare are obligația depunerii lunar a unei declarații pe propria răspundere, în înțelesul dispozițiilor art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, din care să rezulte următoarele:*

a) *unitățile sanitare, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, în care și-au desfășurat activitatea conform pregătirii profesionale într-o formă legală în luna de referință;*

b) *opțiunea pentru unitatea sanitară care îi va acorda o singură indemnizație lunară stabilită în cuantum brut, potrivit legii, având obligația de a transmite opțiunea realizată, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii declarației, și către celelalte unități sanitare în care mai prestează activități.”*

Se concluzionează că petenta nu a depus declarația, prevăzută imperativ de Ordinul nr. 791/3301/2023 al Ministerului Sănătății/Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pentru a putea beneficia de indemnizația prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanta a solicitat respingerea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit O.U.G. nr. 62/2024 și că Ordinul nr. 791/3301/2023 al Ministerului Sănătății/Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, care impune depunerea unei declarații pe propria răspundere nu i se aplică , acesta având aplicabilitate numai personalului angajat la nivelul unităților sanitare publice și pentru care se asigură finanțarea drepturilor salariale din Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate.

În cauză, finanțarea drepturilor salariale ale asistenților medicali comunitari este asigurată de la bugetul de stat, prin direcțiile de sănătate publică județene, în speță, Direcția de Sănătate Publică a Județului .

Tribunalul Neamț.

Pronunțată azi, 07.11.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,

Red.
Tehn.
EX.6